

Bruselj, 17 junij 2020

Enotni sklad za reševanje

Enotni sklad za reševanje¹ je v lasti Enotnega odbora za reševanje (SRB). Ta lahko Enotnemu odboru za reševanje omogoči uspešno in učinkovito uporabo orodij in pooblastil za reševanje. Pripomore lahko k temu, da finančna industrija denarno podpre stabilizacijo finančnega sistema. Enotni sklad za reševanje je sestavljen iz prispevkov kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij iz 19 sodelujočih držav članic v bančni uniji, kar je danes 19 držav iz euroobmočja. Postopoma bo vzpostavljen v naslednjih osmih letih (2016–2023). Določeno ciljno raven v višini najmanj 1 % zneska kritih vlog vseh kreditnih institucij znotraj bančne unije naj bi dosegel do 31. decembra 2023. Ta znesek naj bi znašal nekaj več kot 60 milijard EUR.

Osnovni podatki Prispevno obdobje 2020

Ciljna raven: Enotni odbor za reševanje (SRB) je za dosego vsaj 1 % skupnega zneska kritih vlog na euroobmočju do 31. decembra 2023 kot ciljno raven za leto 2020 določil 1/8 od 1,25 % povprečnega zneska kritih vlog v letu 2019 (izračunano četrletno) vseh kreditnih institucij z dovoljenjem na euroobmočju. Ta koeficient predvideva raven predhodnih prispevkov v višini **9,685 milijarde EUR za leto 2020** (v primerjavi z 1,15 % in 8,3 milijarde EUR v letu 2019). Povečanje letne ciljne vrednosti je posledica letnega povečanja kritih vlog v euroobmočju (7,18 %) in povečanja koeficienta z 1,15 % na 1,25 %. Enotni odbor za reševanje je pri določanju ciljne ravni za leto 2020 upošteval tudi trenutno stanje v euroobmočju v zvezi s pandemijo COVID-19. Več informacij je na voljo v šestem vprašanju najpogostejših vprašanj in odgovorov.

- **Znesek, ki ga je treba zbrati:** ob upoštevanju odbitkov prispevkov za leto 2015 ter vpliva preoblikovanih in popravljenih informacij znaša skupni znesek predhodnih prispevkov za leto 2020, ki jih je treba prenesti v enotni sklad za reševanje, **9,195 milijarde EUR za leto 2020** (v primerjavi s 7,8 milijarde EUR v letu 2019).
- **Obseg:** leta 2020 je enotni sklad za reševanje obsegal 3 066 institucij (v primerjavi s 3 186 institucijami v letu 2019).
- **Metoda izračuna:** 47 % institucij je majhnih in plača pavšalni prispevek (njihova bilančna vsota je nižja od 1 milijarde EUR), 29 % je srednje velikih institucij (katerih bilančna vsota ne presega 3 milijarde EUR), 23 % je velikih institucij, pri katerih je prispevek prilagojen tveganju (in plačajo 97 % zneska), pri preostalih pa se zaradi njihovega poslovnega modela uporabi posebna metoda obračuna. Razporeditev se v primerjavi z letom 2019 ni bistveno spremenila.

¹ Ustanovljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje).

- **Faktor prilagoditve tveganjem:** v letu 2020 raven uskladitve poročanja med sodelujočimi državami članicami še vedno ne zadostuje za izvajanje celotne metodologije². Naslednji kazalniki tveganja se niso uporabili:
 - steber tveganja I: kapital in kvalificirane obveznosti institucije, ki presegajo MREL (minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti);
 - steber tveganja II: količnik neto stabilnih virov financiranja (NSFR);
 - steber tveganja IV: kompleksnost in rešljivost.
- **Prispevki za leto 2020 v primerjavi s prispevki za leto 2019:** znesek prispevkov, ki jih je treba plačati, je rezultat kombinacije različnih dejavnikov. Institucije lahko napovejo povečanje svojih prispevkov, kar je lahko med drugim odvisno od:
 - **sprememb v ciljni ravni:** rast kritih vlog je leta 2019 znašala 7,18 %, kar pomeni, da se je stopnja rasti kritih vlog v primerjavi s prejšnjim letom občutno povečala. Glede na to dejstvo je bil za doseganje ciljne ravni ob koncu začetnega obdobja koeficient, ki se je uporabil za določitev ciljne ravni za leto 2020, povečan z 1,15 % na 1,25 %;
 - **sprememb osnovnega letnega prispevka:** čeprav je ta učinek manj obsežen kot v prispevnem obdobju 2019, je relativno spreminjanje velikosti (BAC³) institucij še vedno eden od glavnih dejavnikov sprememb v predhodnih prispevkih;
 - **postopno uvajanje obračunavanja v sklopu enotnega mehanizma za reševanje v začetnem obdobju (2016–2023):** leta 2020 znašata uteži v okviru DSRB/EMR 20,00 %/80,00 % namesto 33,33 %/66,67 % kot leta 2019. Zaradi te spremembe se lahko zvišajo prispevki za institucije v državah z razmeroma nizko utežjo z vidika kritih vlog in za razmeroma večje institucije;
 - **spremembe faktorja prilagoditve tveganjem:** zvišanje faktorja prilagoditve tveganjem (na nacionalni ravni in ravni euroobmočja) ne povzroči sorazmernega nujno povišanja prispevkov (in obratno). Sprememba je odvisna od spremembe faktorja prilagoditve tveganjem vseh drugih institucij.

Skupni učinek gonilnih sil ni znan vnaprej: odvisen je od kombinacije vplivov, značilnih za posamezno državo in institucijo. Prispevki v enotni sklad za reševanje se obračunavajo relativno, učinek gonilnikov na posamezno institucijo pa je odvisen od države, v kateri ima institucija sedež, in od relativne pozicije institucije z vidika velikosti in tveganosti.

- **Naslednje stopnje prispevnega obdobja za leto 2020 so:**
 - **1. maj 2020:** nacionalni organi za reševanje (NRO) uradno obvestijo institucije o prispevkih, ki jih je treba zagotoviti;
 - **26. junij 2020:** nacionalni organi za reševanje prispevke prenesejo na Enotni odbor za reševanje. Nacionalni organi za reševanje bodo prispevno obdobje opredelili med 1. majem in 26. junijem 2020.

²Stebri in kazalniki tveganja so opisani v členu 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63.

³„Osnovni letni prispevek“ je opredeljen kot celotne obveznosti, zmanjšane za kapital in krite vloge, po potrebi prilagojene v skladu s členom 5 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63.

Za več informacij o enotnem skladu za reševanje si oglejte spletno stran www.srb.europa.eu.